

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 31 lipca 2009 r., sygn. akt III Ca (...),
w sprawie z powództwa M. Z.
przeciwko P. T.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 lipca 2010 r.,

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Powód wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 31 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia

przez powołanie i przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, niepubl. i z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, niepubl.). Skarżący tego obowiązku nie spełnił; wskazał jedynie, że zaskarżony wyrok uniemożliwił mu realizację umowy sprzedaży telewizora za cenę niższą od jego wartości rynkowej o 9 180 zł.

Należy też zwrócić uwagę, że szkodę majątkową stanowi różnica między obecnym stanem majątkowym poszkodowanego, a stanem, jaki by istniał, gdyby nie nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę. Oznacza to, że dla ustalenia wysokości uszczerbku powinien znaleźć zastosowanie dyferencyjny sposób ustalenia wysokości szkody, polegający na porównaniu stanu majątkowego poszkodowanego przed i po ujawnieniu się zdarzenia powodującego szkodę. Na skutek takiego porównania nie można uchwycić różnicy w majątku powoda. Zarówno przed dniem wydania zaskarżonego orzeczenia, jak i po tym dniu stan majątkowy powoda jest taki sam. A skoro nie ma szkody, to nie można mówić o odpowiedzialności odszkodowawczej.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.